32004D0009

L 3/34 DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ 7.1.2004

DECYZJA KOMISJI
z dnia 5 listopada 2003 r.
ustanawiająca Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/9/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W czerwcu 2001 r. Komisja przyjęła decyzje 2001/527/WE [1] i 2001/528/WE [2] ustanawiające odpowiednio Komitet Europejskich Instytucji Organów Nadzoru Papierów Wartościowych i Europejski Komitet Papierów Wartościowych.

(2) W rezolucjach z dnia 5 lutego i 21 listopada 2002 r. Parlament Europejski zatwierdził czteropoziomowe podejście zalecane w raporcie końcowym Komitetu Mędrców w sprawie regulacji europejskich rynków papierów i wezwał do rozszerzenia niektórych aspektów tego podejścia na sektory bankowości i ubezpieczeń z zastrzeżeniem wyraźnego zobowiązania Rady do reformy i zagwarantowania właściwej równowagi instytucjonalnej.

(3) Dnia 3 grudnia 2002 r. Rada wezwała Komisję do wdrożenia takich uzgodnień w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń i emerytur pracowniczych i jak najszybszego ustanowienia nowych komitetów doradzających w tych dziedzinach.

(4) Dyrektywa Rady 91/675/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. ustanawiająca Komitet ds. Ubezpieczeń [3] ustanowiła komitet doradzający Komisji w sprawach rozwoju przepisów w dziedzinie ubezpieczeń.

(5) Komisja zaproponowała dyrektywę zmieniającą między innymi dyrektywę 91/675/EWG, pierwszą dyrektywę Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie [4], zmienioną dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie [5] i dyrektywą 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [6], skreślającą doradcze funkcje Komitetu ds. Ubezpieczeń.

(6) Taka zmiana wymaga odpowiedniego i jednoczesnego utworzenia nowej grupy doradczej w celu doradzania Komisji w sprawach rozwoju prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie ubezpieczeń i emerytur pracowniczych, odtąd zwanej „Europejskim Komitetem ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych".

(7) Aby to zapewnić, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w tym samym czasie co każda dyrektywa uchylająca funkcje czysto doradcze Komitetu ds. Ubezpieczeń.

(8) Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych powinien być właściwy do rozpatrzenia każdego pytania odnoszącego się do stosowania przepisów wspólnotowych dotyczących dziedziny ubezpieczeń i emerytur pracowniczych, w szczególności powinien doradzać Komisji w sprawie nowych wniosków dotyczących nowych przepisów w tych dziedzinach, które Komisja zamierza przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie; jednakże w dziedzinie emerytur pracowniczych Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych nie powinien zajmować się aspektami prawa pracy i prawa socjalnego, takimi jak organizacja systemów emerytalnych, obowiązkowe członkostwo lub postanowienia wynikające ze zbiorowych układów pracy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Grupa doradcza ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych we Wspólnocie, zwana „Europejskim Komitetem ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych" (dalej zwanym „Komitetem"), zostaje niniejszym ustanowiona.

Artykuł 2

1. Komitet doradza Komisji, na jej wezwanie, w kwestiach polityki dotyczącej ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych, jak również w kwestiach dotyczących jej wniosków w tych dziedzinach. Komitet rozpatruje sprawy dotyczące stosowania przepisów wspólnotowych dotyczących sektorów ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych, w szczególności dyrektyw w sprawie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych.

[1] Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.
[2] Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45.
[3] Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 32.
[4] Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3.
[5] Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1.
[6] Dz.U. L 35 z 11.2.2003, str. 1.

2. Komitet nie rozpatruje szczególnych problemów dotyczących firm ubezpieczeń indywidualnych lub reasekuracji ani instytucji zajmujących się emeryturami pracowniczymi.

3. Komitet nie zajmuje się aspektami prawa pracy i prawa socjalnego, takimi jak organizacja systemów emerytalnych, obowiązkowe członkostwo lub postanowienia wynikające ze zbiorowych układów pracy.

Artykuł 3

1. Komitet składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich wysokiego szczebla. Przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.

2. Przewodniczący Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionego decyzją Komisji 2004/6/WE [1] uczestniczy w posiedzeniach Komitetu jako obserwator.

3. Komitet może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach ekspertów i obserwatorów.

4. Sekretariat Komitetu jest prowadzony przez Komisję.

5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 4

Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. Komitet zbiera się w stałych odstępach czasu i ilekroć wymaga tego sytuacja. Komisja może zwołać nadzwyczajne zebranie, jeśli uważa, że sytuacja tego wymaga.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem wejścia w życie każdej dyrektywy zmieniającej funkcje czysto doradcze Komitetu ds. Ubezpieczeń.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 listopada 2003 r.

W imieniu Komisji

Frederik BOLKESTEIN

Członek Komisji

(1) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 30.